

[Socialministeren.]

til kommissoriet ligger fortsat i kommissionen, og jeg ser gerne, at der arbejdes hen imod en løsning inden for en ikke for fjern fremtid, men det ærede medlem hr. Poul Sørensen profeterede jo, at det ville vare længe.

Trods villighed til forhandling på saglig vis kunne det ærede medlem hr. Poul Sørensen imidlertid ikke tilslutte sig det foreliggende lovforslag, men måtte forlange, at det indgik i en samlet lovændring på basis af kommissionsarbejdet; men når det ærede medlem mener, at det vil vare både år og dag, inden kommissionen bliver færdig, er det lidet hensigtsmæssigt at drage den konklusion, som det ærede medlem gør. Den statsøkonomiske opgave, vi er stillet over for, kan ikke gøres afhængig af kommissionen, hvor dygtigt den end arbejder. En ajourføring er statsøkonomisk set nødvendig og ville, formoder jeg, i kommissionen blive støttet af de tre partier, der her i tinget står bag forslaget. Det, der er brug for, er jo ikke taktik, ej heller forhalings-taktik; det, der er brug for, er realiteter, og de er i dette tilfælde let overskuelige, således som det ærede medlem hr. Poul Sørensen også bemærkede. Ethvert medlem af tinget kan uden nogen som helst kommissionsbehandling efter kort tids overvejelse træffe sin afgørelse. Skal bidraget ajourføres under hensyn til den statsfinansielle situation? Det er spørgsmålet, og det er i udpræget grad et spørgsmål med adresse just til parlamentet.

Hans Rasmussen: Det forekommer mig, at konklusionen af nogle af det ærede medlem hr. Lorentzens bemærkninger ikke var så helt god. Det ærede medlem hr. Lorentzen stillede sig jo velvilligt til en ajourføring af beløbene, hvilket altså vil sige, at han erkender, at som de er i øjeblikket, vil det ikke være rimeligt at fortsætte med dem, og at vi må se at få en afklaring af dette problem. Derfor synes jeg, det halter noget, når det ærede medlem slutter med at sige,

at han og hans parti ikke kan medvirke til dette lovforslags, disse ændringers gennemførelse.

Til det ærede medlem hr. Lorentzens bemærkninger om sparebestræbelserne — man har måske efterhånden fundet en ny sprogbrug her — skal jeg svare, at det vel altid er vanskeligt at spare. Jeg ved, at det ærede medlems partifælle, den ærede formand for finansudvalget sigtede efter en hurtig besparelse på 600 mill. kr. Det smuldrerede væk efterhånden. Når vanskelighederne har været så store for en mand, der sidder lige inde på livet af opgaven, kan man vel nok forstå, at de ikke er mindre for dem, der nu er i gang med den samme opgave.

Til det ærede medlem hr. Poul Sørensen vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, det tjener noget formål, at vi ligefrem gør tinget til en diskussionsklub og forsøger at trække forhandlingerne ned på et sådant lavmål, at der skal konstrueres modsætninger, som måske slet ikke er til stede. Det, det drejer sig om, er et meget alvorligt problem, og jeg synes, det var med rette, jeg fremførte nogle saglige betragtninger om, hvordan det forholder sig med arbejdsledigheden i Danmark. Det kan da ingen blive fornærmet over, allermindst det ærede medlem hr. Poul Sørensen. Jeg synes ikke, det er nødvendigt at trække modsætningsforholdet op mellem de synspunkter, jeg har gjort gældende, og regeringens standpunkt i denne sag. Så vidt jeg erindrer, var det ærede medlem hr. Poul Sørensen jo også minister et stykke tid. Da havde der været anledning til at føre en virkelig konstruktiv politik på dette område. Det blev ikke til så forfærdelig meget.

Når det ærede medlem hentyder til de tunge tal, jeg har oplyst, så skal jeg svare, at jeg er i stand til at fremføre endnu tungere tal om arbejdsledigheden på det tidspunkt, da det ærede medlem hr. Poul Sørensen sad på den vigtige post som arbejds- og socialminister. Da var der en større arbejdsledighed pr. medlem pr. år, end der har været de seneste år, hvor den socialdemokratiske